



“De faculteit zelf is wereldberoemd om de veredeling van de Penn struisgrassen.”

## Studeren en leven in de US of A

### Op zoek naar hoogwaardige kennis en werkervaring als gras groeier

“Tot nu toe is alles indrukwekkend, overweldigend en groots. Er studeren hier op de campus zo'n 43.000 studenten en is de campus een stad op zichzelf. Zo heeft de universiteit een eigen vliegveld, American football-stadion (110.000 toeschouwers, het op vier na grootste ter wereld!), twee grote Wal-Marts, een eigen ziekenhuis en twee 18-holes Championship golfbanen. Werkelijk niets lijkt te gek hier”, zegt Niels Dokkuma, die onlangs zijn vervolgopleiding Turfgrass Management aan Penn State University in de USA startte. Een verslag ter plaatse.

Auteur: Niels Dokkuma

Veel Nederlanders bekijken de Verenigde Staten vaak met een wantrouwende blik: ze zijn luidruchtig en oppervlakkig en alles is *big*. Dit geldt vooral voor diegenen die het land alleen uit de media kennen en niet uit eigen ervaring spreken. Toch doen we de Amerikanen in veel dingen graag na: we drinken hun cola, luisteren naar hun muziek, kijken naar hun tv-series/films en profiteren van hun technologische voorsprong. Deze wereldmacht is, als men het goed beschouwt, geen land als een andere. Voor de een is het een natie met invloed op een breed gebied, voor de ander maakt de regering-Bush enorme schulden, is het bemoeizuchtig en verliest het aan geloofwaardigheid. Wie ooit in de V.S. is geweest behoudt in de regel deze kritische blik, maar moet toegeven dat er moeilijk te ontkomen valt aan fascinatie voor de Verenigde Staten. Tot zover de persoonlijke charme voor het land.

Maar waarom dan gaan studeren in de Verenigde Staten? Ten eerste is de turfgrass industry in de V.S. veel groter en ook de eisen van de golfers zijn ontzettend hoog. Om aan deze eisen te kunnen voldoen is allereerst kennis nodig om onderhoud en beheer goed te kunnen uitvoeren. Veel Amerikaanse golfers weten de functie van superintendent op waarde te schatten en zien het belang van een goede superintendent in. Zo heeft de United States Golf Association (USGA) zelfs meerdere eigen en onafhankelijk agronomen om golfclubs



*“Een van de interessantste dingen op de campus is het Joseph Valentine Turfgrass Research Centre. Dit centrum met z'n proefvelden is vernoemd naar de voormalige superintendent van Merion Golf Club (in Ardmore, PA), Joseph Valentine.”*

en superintendents bij te staan. En behalve fundamenteel en toegepast onderzoek doen naar grasveldonderhoud en -beheer heeft ook bijna elke universiteit zijn eigen (2 jarige certificaat of 4 jarige bachelor) turfgrass management-programma lopen. Door hiervoor te kiezen ontstond de mogelijkheid om een intensieve theoretische training te ondergaan, evenals hoogwaardige praktische werkervaring op te doen tijdens een stage. Ongeveer de helft van

de studenten van deze opleiding heeft al een diploma in een andere studie of uitgebreide werkervaring op golfbanen en willen zich in een relatief korte en intensieve periode verder specialiseren in het vakgebied. We ervaren en delen allemaal de buitengewone voldoening van het groeien van bomen, struiken en vooral gras. Tijdens de dagelijkse werkzaamheden delen maar enkele greenkeepers de kennis van een plantkundige over bijvoorbeeld anatomie, fysiologie en complexe voortplanting systemen. Maar als we met het gras werken moeten toch de nodige vragen naar boven komen... Wat gebeurt er met het graszaadje nadat we het gezaaid hebben? Hoe zijn planten gestructureerd en passen zij zich aan de omgeving aan? Hoe wordt water opgenomen door een graswortel en vervolgens getransporteerd naar het blad? Hoe stel je een bemestingsprogramma op en bereken je of je waar krijgt voor je geld? Waardoor presteert een bepaald grasras in bepaalde omstandigheden anders dan de andere? Waarom zijn mineralen, licht en lucht zo belangrijk voor grasgroei? Hoe werken de verschillende meststoffen en fungicide? Maar ook, in mijn geval: Hoe kijken Amerikanen tegen leidinggeven en milieubeheer aan? Doen we gewoon wat algemeen bekend is en wat ons ingegeven wordt? Zelf antwoord kunnen geven op dit soort vragen maakt ons betere grasgroeiers! De capaciteit om een dynamische en complexe turfgrass-omgeving



*Niels Dokkuma met de Nittany Lion*



te onderhouden hangt, gedeeltelijk, af van het gedegen begrijpen hoe grassen groeien en zich ontwikkelen. Door de eeuwen heen hebben plantkundigen gewerkt aan het vinden van antwoorden op dit soort vragen. En zo langzamerhand gaat gras zijn geheimen steeds meer prijsgeven en daarmee de beste onderhoud- en beheermethoden voor een optimale grasmatt.

#### Studeren en leven op de campus

De opleiding is een tweejarige opleiding in Turfgrass Management aan The Pennsylvania State University (Penn State, PSU). Het richt zich

op de praktijk van het beheer en onderhoud van golfbanen met een wetenschappelijke achtergrond en staat internationaal hoog aangeschreven. De faculteit zelf is wereldberoemd om de veredeling van de Penn struisgrassen. De opleiding bestaat uit vier semesters met daar tussenin een stage van een half jaar op een golfbaan naar keuze. Een van de interessantste dingen op de campus is het Joseph Valentine Turfgrass Research Centre. Dit centrum met z'n proefvelden is vernoemd naar de voormalige superintendent van Merion Golf Club (in Ardmore, PA), Joseph Valentine.

Deze man stond aan de basis van het hele turfgrass-gebeuren aan Penn State University. Het centrum bestaat uit 6,5 hectare intensief onderhouden grasvelden, waaronder iets meer dan een hectare aan intensief onderhouden struisgras greens waar onderzoek op uitgevoerd wordt. Het onderzoek spits zich onder andere toe op pesticide, meststoffen, gras rassen en toevoegingen aan de bodem.

Na twee jaar voorbereiding is het sinds eind september allemaal begonnen en is het al het regelwerk vooraf helemaal waard geweest. Tijdens het eerste semester volg ik vakken als engels, sortiment kennis, plantkunde, bodemkunde, graskunde en leidinggeven. Het is een intensieve opleiding waarbij veel theorie gelezen moet worden en er per vak wekelijks toetsen zijn. We zitten met 18 studenten in een klas. Samen met een Engelsman en ler zijn wij de enige Europeanen en zo hebben we de eerste weken vaak over de recente nederlaag in de Ryder Cup moeten horen. Voor de rest komen de studenten uit Canada, Washington, Winsconsin, New York, Arizona, Minnesota, Virginia en Pennsylvania.

Tijdens de studie verblijf ik op de University Park campus van de universiteit. Dit is een stad op zichzelf waar 43.000 studenten studeren, sporten en leven. Aan de universiteit studeren in totaal 83.000 studenten verdeeld over 24 campussen in Pennsylvania. De universiteit heeft een eigen vliegveld, american football stadion (110.000 toeschouwers, het op vier na grootste ter wereld!), twee grote Wal-Marts, een eigen ziekenhuis, conferentie centrum en twee 18-holes Championship golfbanen.

De komende tijd zal ik regelmatig schrijven over mijn ervaringen in de V.S., zowel in Greenkeeper als op de GreenBLOG ([www.greenkeeper.nl/greenblog](http://www.greenkeeper.nl/greenblog)).

Niels Dokkuma studeert sinds september 2008 Turfgrass Management aan Penn State University in de Verenigde Staten.